

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

VAN

DU

30-05-2000

30-05-2000

Inhoud

Dinsdag 30 mei 2000

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE - COM 213

Samengevoegde interpellaties van :

- de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Justitie over "de afwezigheid van recht en orde in sommige wijken van Antwerpen" (nr. 388)

- de heer Hugo Coveliers tot de minister van Justitie over "de onveiligheid in sommige Antwerpse wijken" (nr. 413) 4
sprekers : **Guido Tastenhoye, Hugo Coveliers**, voorzitter van de VLD-fractie, **Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Moties 10

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de bestrijding van de hormonemmafia" (nr. 1931) 10
sprekers : **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van mevrouw Alexandra Colen aan de minister van Justitie over "de toepassing van de wet tot invoering van de wettelijke samenwoning" (nr. 1940) 12
sprekers : **Alexandra Colen, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Sommaire

Mardi 30 mai 2000

COMMISSION DE LA JUSTICE - COM 213

Interpellations jointes de :

- M. Guido Tastenhoye au ministre de la Justice sur "l'absence de droit et d'ordre dans quelques quartiers anversois" (n° 388)

- M. Hugo Coveliers au ministre de la Justice sur "l'insécurité dans certains quartiers anversois" (n° 413) 4
orateurs : **Guido Tastenhoye, Hugo Coveliers**, président du groupe VLD, **Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Motions 10

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la lutte contre la mafia des hormones" (n° 1931) 10
orateurs : **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de Mme Alexandra Colen au ministre de la Justice sur "l'application de la loi instaurant la cohabitation légale" (n° 1940) 12
orateurs : **Alexandra Colen, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de bepaling van de rechtsdag door de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel" (nr. 1948)

12

sprekers : **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "het arbitrageproject in Brussel en Luik" (nr. 1949)

14

sprekers : **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Justitie over "de inning van de billijke vergoeding" (nr. 1962)

15

sprekers : **Trees Pieters, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de inwerkingtreding van de wet inzake de hervorming van de gerechtelijke kantons op 1 september 2001" (nr. 1967)

16

sprekers : **Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Guy Hove aan de minister van Justitie over "de kansspelen in 24-urenwinkels en de aanwezigheid van minderjarigen" (nr. 1970)

18

sprekers : **Guy Hove, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de beslissing tot niet-uitlevering van Fehriye Erdal" (nr. 1974)

19

sprekers : **Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la fixation des affaires par le greffe du tribunal de première instance de Bruxelles" (n° 1948)

12

orateurs : **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "le projet d'arbitrage à Bruxelles et à Liege" (n° 1949)

14

orateurs : **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de la Justice sur "la rémunération équitable" (n° 1962)

15

orateurs : **Trees Pieters, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'entrée en vigueur le 1er septembre 2001 de la loi relative à la réforme des cantons judiciaires" (n° 1967)

16

orateurs : **Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Guy Hove au ministre de la Justice sur "les jeux de hasard et la présence de mineurs dans les magasins de nuit" (n° 1970)

18

orateurs : **Guy Hove, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la décision de ne pas livrer Fehriye Erdal" (n° 1974)

19

orateurs : **Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

COMMISSION DE LA JUSTICE

RÉUNION PUBLIQUE DU

MARDI 30 MAI 2000

De vergadering wordt geopend om 10.20 uur door de heer **Fred Erdman**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.20 heures par M. **Fred Erdman**, président.

Samengevoegde interpellaties van :

- de heer **Guido Tastenhoye** tot de minister van Justitie over "de afwezigheid van recht en orde in sommige wijken van Antwerpen" (nr. 388)

- de heer **Hugo Coveliers** tot de minister van Justitie over "de onveiligheid in sommige Antwerpse wijken" (nr. 413)

Interpellations jointes de :

- M. **Guido Tastenhoye** au ministre de la Justice sur "l'absence de droit et d'ordre dans quelques quartiers anversois" (n° 388)

- M. **Hugo Coveliers** au ministre de la Justice sur "l'insécurité dans certains quartiers anversois" (n° 413)

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik was eigenlijk van plan om tijdens deze interpellatie een vrij scherpe toon aan te slaan en de manifeste onwil en onmacht van de overheid aan te klagen om aan het enorme probleem van overlast, veroorzaakt door vooral illegalen, daadwerkelijk iets te doen.

In sommige wijken van Antwerpen, zoals Seefhoek, Stuivenberg en Dam, is de overlast voor de autochtone bevolking haast niet meer te harden. Ik zal echter een wat mildere toon gebruiken, mijnheer de minister, omdat er sinds het indienen van mijn interpellatieverzoek een pril begin van beterschap valt waar te nemen. Het parket onder leiding van procureur des Konings Bart Van Lijsebeth, de politie en de rijkswacht hebben in samenwerking met de dienst Vreemdelingenzaken intussen twee

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

OPENBARE VERGADERING VAN

DINSDAG 30 MEI 2000

razzia's gehouden : een eerste op donderdagavond 18 mei in het Schipperskwartier en een tweede veel grotere vorige week donderdag 25 mei in het Schipperskwartier en de Stationsbuurt.

Mijnheer de minister, het is een goede aanzet maar één zwaluw - zelfs twee - maakt de lente niet. Ik weet ook niet of het hier niet gaat om een mediashow die op enkele maanden van de verkiezingen in scène is gezet. Ik hoop dat het meer is dan dat.

De rechtstreekse aanleiding voor deze interpellatie was het krantenbericht waarin stond dat de sportzaak Marino Sport, gelegen in de Handelsstraat in de Antwerpse Seefhoek, voor de elfde keer in een maand tijd was overvallen. Dat bericht heeft mij geschokt, mijnheer de minister, zoals het ook u zou moeten schokken. Het gaat natuurlijk niet alleen om Marino Sport, integendeel. Marino Sport staat symbool voor de vele honderden inbraken en overvallen waarvan winkeliers en particulieren in de voornamelijk door illegalen overbevolkte wijken de jongste tijd in versneld tempo het slachtoffer zijn geworden.

Mijnheer de minister, het Vlaams Blok is de enige partij die zich nog het lot aantrekt van de in hun eigen wijk bedreigde autochtonen. Wij zijn de enige politici die zich daar nog vertonen. Ik ben mij zelf in de bedreigde Antwerpse volkswijken gaan vergewissen van de toestand. Vele straten en wijken zijn blijkbaar door de overheden definitief als verloren opgegeven. Zo ervaren de winkeliers het tenminste en ook de bejaarden die zelfs overdag zonder begeleiding nog nauwelijks de straat op durven en helemaal niet meer na 6 uur 's avonds. Wie er de middelen toe heeft trekt er weg, zeker mensen met kinderen.

De uitbaatster van de genoemde zaak Marino Sport, een kranige vrouw van meer dan 60, deed mij haar verhaal. Het is een beangstigend verhaal dat u trouwens op zaterdag 6 mei hebt kunnen lezen in een paginagroot interview in Het Laatste Nieuws. Slechts één citaat,

Guido Tastenhoye

mijnheer de minister : "Dit is een getto, een getto van illegalen, druggebruikers en criminelen. Een vergaarbak van alles wat ze elders niet meer willen. Dit stuk van de Seefhoek is definitief opgegeven."

Lena Ghesquière, de uitbaatster van Marino Sport, schreef u over haar lijdensweg een open brief, gedateerd op 2 mei 2000. Het is geen normale brief, maar een smeekbede, een roep om hulp van een weerloze, angstige vrouw die doktershulp nodig heeft. Deze vrouw dreigt het slachtoffer te worden van het geweld dat rond haar om zich heen grijpt en waarop de overheid geen vat meer lijkt te hebben.

Voor de handhaving van recht en orde bent u, mijnheer de minister van Justitie, samen met uw collega van Binnenlandse Zaken, de hoofdverantwoordelijke, maar ik heb niet de indruk dat er tussen u beiden veel overleg wordt gepleegd, integendeel. Ik heb dan ook vorige week, op 24 mei 2000, in de commissie voor de Binnenlandse Zaken uw collega Antoine Duquesne ondervraagd over de maatregelen die hij dacht te zullen treffen. Ik moet u zeggen, mijnheer de minister, dat uw collega Duquesne mij zwaar heeft ontgoocheld. Ik som enkele door mij aangehaalde remedies op : extra opvangcapaciteit voor illegalen, desnoods op militaire domeinen; intense bewaking van onze grenzen; een lijst met veilige landen van waaruit geen asielzoekers meer zouden worden aanvaard; herinvoering van de visumplicht voor bepaalde Oostbloklanden; de mogelijkheid om een asielaanvraag ter plaatse op de Belgische ambassade af te wikkelen. Geen enkele van deze maatregelen wilde hij tot de zijne maken. Het verbaast ons niets. Asielzoekers en illegalen zullen massaal naar hier blijven komen, zeker met de beloning van een regularisatie en naturalisatie in het verschiet. Ook van de toepassing van het snelrecht op mensensmokkelaars, zoals dat thans in Frankrijk gebeurt, of van het opleggen van zware boetes van 2 000 pond zoals die in Groot-Brittannië worden opgelegd aan vrachtwagenchauffeurs die illegalen het land binnenbrengen, wilde minister Duquesne niet weten.

Stomverbaasd was ik, mijnheer de minister, dat uw collega Duquesne - dat zal u moeten interesseren - er prat op ging dat hij de bij de eerste razzia in het Schipperskwartier op 18 mei 2000 opgepakte illegalen zo maar, zonder verdere gerechtelijke vervolging, het land heeft uitgezet. Het ging nochtans om illegale Albanese en Poolse pooiers. Duquesne zei mij letterlijk : "Nu ik het nodige heb gedaan om misdadigers van ons grondgebied te verwijderen, vraagt u waarom ik de afloop van de gerechtelijke vervolging niet heb afgewacht. Waren de misdadigers veroordeeld geweest, dan had u ongetwijfeld Justitie verweten energie te verspillen omdat de betrokkenen niet manu militari waren uitgewezen". Einde citaat. Dit antwoord van de heer Duquesne is bevreemdend, mijnheer de minister. Souteneurschap is bij mijn weten nog altijd een strafbare daad en moet worden vervolgd. Pas als de betrokkenen eventueel zijn veroor-

deeld en hun straf hebben uitgezeten of een boete hebben betaald, moeten zij worden uitgewezen, niet eerder. Dit is altijd het standpunt van het Vlaams Blok geweest. Ik neem aan dat dit ook het standpunt is van een partij als de uwe, die toch opkomt voor de rechtsorde en de rechtsstaat. In Gazet van Antwerpen van zaterdag 27 mei 2000 verklaarde de Antwerpse hoofdcommissaris Luc Lamine zelfs, ik citeer : "We klisten tien Albanese maffiakopstukken, onder wie twee gezochte moordenaars". Nu hoop ik alleen maar, mijnheer de minister, dat er geen twee moordenaars eveneens zonder proces door minister Duquesne op een vliegtuig werden gezet. Vandaar een reeks pertinente vragen. U hebt die al uitgebreid gekregen en om wat tijd te winnen vat ik ze even samen.

Hoeveel illegale personen werden opgepakt bij de razzia van 18 mei 2000 ? Welke nationaliteit hadden zij ? Waar werden zij van verdacht ? Waarom werd tegen hen geen strafdossier geopend ? Waarom werden zij zo maar het land uitgezet, zonder gerechtelijke vervolging ?

Treedt de minister van Justitie de houding bij van zijn collega Duquesne die verdachte illegalen zomaar het land laat uitzetten zonder voorafgaand gerechtelijk onderzoek en bijgevolg zonder gerechtelijke vervolging ?

Hoeveel personen werden opgepakt bij de razzia van 25 mei ? Welke nationaliteit hadden ze ? Hoeveel illegalen waren daarbij ? Hoeveel personen werden administratief aangehouden ? Hoeveel personen stonden geseind voor criminele feiten ? Op welke manier zullen ze worden vervolgd ? Hoeveel personen blijven aangehouden en op grond van welke verdenking ? Hoeveel personen werden intussen het land uitgezet ? Hoeveel personen gingen vrijuit en om welke reden ?

Heeft de minister intussen richtlijnen gegeven om van criminele feiten verdachte illegalen eerst gerechtelijk te doen vervolgen, eventueel via het snelrecht, en ze pas daarna uit te wijzen ?

Welke gevolgen zijn gegeven aan de 11 overvallen op Marino Sport en aan de bedreigingen die werden geuit ten overstaan van de uitbaatster ?

Hoe komt het dat sommige illegalen die een misdrijf plegen, bijvoorbeeld een diefstal - winkeliers hebben mij daarvan talrijke voorbeelden aangehaald -, worden opgepakt en afgevoerd door de politie en na 2 of 3 uur al worden vrijgelaten ? Vervolgens gaan zij de winkeliers voor hun uitstalraam uitdagen en bedreigen. Ze dreigen zelfs hun huis in brand te steken als ze de politie nog eens durven te verwittigen.

Is het waar dat tegen kandidaat-asielzoekers en kandidaat-geregulariseerden geen processen-verbaal meer worden opgemaakt om zo hun lopende procedure niet te hinderen ? Kunt u het gerucht bevestigen, mijnheer de minister, dat in de omgeving van het asiel-

Guido Tastenhoye

centrum van Kapellen, waar momenteel een zeshonderdtal asielzoekers verblijven, geen processen-verbaal mogen worden opgemaakt tegen asielzoekers die een criminele daad plegen? Er zou een soort zwarte kas bestaan die de directeur van het asielcentrum zou in staat stellen de winkeliers die benadeeld worden, onmiddellijk te vergoeden. Zijn die feiten u bekend?

Waarom worden kandidaat-asielzoekers en kandidaat-geregulariseerden die op een criminele daad worden betrapt, niet per definitie uit de procedure gesloten en na eventuele gerechtelijke vervolging het land uitgezet?

Is de minister bereid het snelrecht toe te passen op criminele illegalen en uitgeprocedeerden? Is de minister bereid, naar Frans voorbeeld, het snelrecht toe te passen op mensensmokkelaars, bijvoorbeeld op vrachtwagenchauffeurs die illegalen in de laadbak van hun vrachtwagen het land binnensmokkelen? Welke maatregelen wil de minister in Antwerpen nemen met alle betrokken diensten - ik denk hierbij vooral aan de coördinatie door de procureur des Konings Bart Van Lijsebeth die onder uw bevoegdheid functioneert - om het probleem van de gettowijken en de criminaliteit krachtdadig aan te pakken?

Tot slot, mijnheer de minister, heb ik nog een statistisch vraagje. Hoeveel illegalen, uitgeprocedeerden en asielzoekers, verblijven momenteel in Belgische gevangenis- en detentiecentra?

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik meen dat ik volgens het Reglement 5 minuten spreektijd heb om trachten recht te zetten wat de vorige spreker door elkaar heeft gehaspeld. Dat is ook de reden waarom ik een aanvullend interpellatieverzoek heb ingediend. Ik ben het beu telkens opnieuw een aantal zaken door elkaar te horen halen en een probleem dat zich voordoet, met name de veiligheid, te horen misbruiken voor partijpolitieke doeleinden.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Maar enfin !

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, u ziet dat mijn stelling wordt bewezen door deze empathische reactie. Mijnheer Tastenhoye, ik tracht wat vlugger te spreken zodat ik op 5 minuten zoveel zeg als u op een kwartier.

De situatie in Antwerpen is uiteraard een specifieke situatie, gekenmerkt door alle moderne eigenschappen van een grootstad. Soms pochen wij ermee dat wij een grootstad zijn. Welnu, dan moeten wij dat ook vaststellen. Dat de georganiseerde misdaad in Antwerpen actief is, is reeds 10 jaar geleden gepubliceerd. Het is een goede zaak dat men dat inziet en daartegen ook maatregelen neemt. Bijgevolg verbaast het mij enigszins dat men

ondanks de elementen die reeds jarenlang worden aangebracht, nog altijd een amalgaam maakt van het asielprobleem met de problematiek van de georganiseerde misdaad. De acties die in Antwerpen werden ondernomen mogen voorbeeldacties worden genoemd. Er was immers een volledige samenwerking, niet alleen tussen de twee politiediensten die in aanmerking kwamen, maar ook met het openbaar ministerie dat wordt gestuurd door de minister van Justitie, en niet, zoals u zegt, onder de volledige bevoegdheid ervan staat.

Deze acties zijn niet zozeer gericht tegen de lijnen van de georganiseerde misdaad, want daarvoor is langdurige en financiële recherche nodig zonder om de haverklap te worden geïnterpelleerd over het feit dat men niets doet aan bepaalde fenomenen die niets hebben te maken met dit probleem. U spreekt uzelf tegen, mijnheer Tastenhoye. Enerzijds, vraagt u waarom illegalen die worden gevat niet eerst worden veroordeeld en dan pas het land uitgezet terwijl u anderzijds, zegt dat sommige illegalen die worden gevat vlugger thuis zijn en opnieuw de winkeliers gaan lastigvallen. Welnu, dat is precies het gevolg. Wanneer men de normale procedure voor wat u de "souteneurs" noemt, toepast, dan moet men ze volgen, zoals voor iedereen. Dan zal men na beperkte tijd in het kader van de voorhechtenis die mensen vrijlaten. De rechtsstaat zegt dat men alle mensen op dezelfde manier moet behandelen, ongeacht hun nationaliteit of afkomst. Dat is precies de reden waarom terecht de beslissing werd genomen om de 13 personen die werden gevat in het kader van een actie van openbare orde, onmiddellijk het land uit te zetten, wat ook is gebeurd. Mijnheer Tastenhoye, dat is precies wat men het normstellend optreden noemt.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : De meesten worden niet in voorlopige hechtenis genomen.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer Tastenhoye, ik heb 5 jaar universiteit gedaan en 30 jaar ervaring aan de balie. Ik wil onmiddellijk een uiteenzetting geven over de voorlopige hechtenis. 90% van degenen die worden gevat voor feiten die u noemt, zullen niet in voorlopige hechtenis worden genomen.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Dat is het grote probleem.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Neen. Dat wijst erop dat men andere methoden moet gebruiken. Die andere methoden worden nu aangewend.

Mijnheer de minister, los van de amalgaamopmerkingen die werden gemaakt, gaat men verder, niet alleen in Antwerpen, maar in het hele land, gecoördineerde acties uitvoeren die enerzijds, normstellend zijn zoals in Antwerpen is gebeurd en anderzijds, naar de diepere oorzaak

Hugo Coveliers

peilen wat op internationaal vlak moet plaatsvinden ? Gaat men met name zoeken naar de lijnen en degenen die voordeel hebben bij deze vormen van georganiseerde misdaad ? Misschien zou men zich daarover wel eens kunnen verbazen.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega's, rekening houdend met de oorspronkelijke vraag van de heer Tastenhoye, aangevuld met bijkomende vragen naar aanleiding van de inmiddels ondernomen acties, zult u wellicht begrijpen dat ik mij op dit ogenblik in mijn antwoord zal moeten beperken tot een aantal gemeenschappen.

Ik verzocht evenwel de procureur des Konings om mij terzake zo gedetailleerd mogelijk in te lichten, waarna ik bereid ben u alle bijkomende informatie te verstrekken, althans indien u het daarmee eens bent, mijnheer Tastenhoye.

Een andere mogelijkheid is het indienen van een schriftelijke vraag, maar aangezien mijn departement daarmee wordt overstelpt en gezien de vrij gedetailleerde aard van de vraag, zal het antwoord wellicht wat tijd in beslag nemen.

Mijnheer Tastenhoye, uw interpellatie is gebaseerd op een persartikel dat u trouwens eraan toevoegde. Het parket van de procureur des Konings te Antwerpen verstrekte mij een antwoord terzake, maar betreffende het jaar 2000. Ik drong er evenwel op aan ook te worden ingelicht omtrent de voorgaande periode.

In uw interpellatie zegt u dat het om elf dossiers gaat tijdens die bewuste periode en dat is mogelijk, maar in 2000 zijn er slechts drie dossiers bekend, opgesteld naar aanleiding van de volgende feiten.

Op 7 maart 2000 werd een diefstal gepleegd van twee trainingsvesten in de handelszaak Marino Sport, door een onbekend gebleven Duitssprekende persoon. Dat dossier werd zonder gevolg geklasseerd omdat er geen aanknopingspunten konden worden gevonden met de dader.

Op 22 april 2000 werd opnieuw een trainingspak gestolen door twee personen. De benadeelde werd wel het slachtoffer van agressie en diende een doktersattest in waaruit blijkt dat zij vijf dagen werkonbekwaam was ingevolge het op haar uitgeoefend geweld om in het bezit te kunnen blijven van de buit. De daders werden geïdentificeerd en zullen in elk geval gerechtelijk worden vervolgd.

Tot slot zijn er de feiten van 2 mei 2000, waarvan sprake in het krantenartikel waarvan kopij werd gevoegd bij de parlementaire vraag. Het ongeval gebeurde op

29 april 2000 en maakt het voorwerp uit van een gerechtelijk onderzoek. De dader werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst dat inmiddels door de raadkamer werd bevestigd. Er is aldus een handhaving van de aanhouding.

Daarmee wil ik aantonen dat het parket van Antwerpen betreffende deze zaken in elk geval een normale reactie aan de dag legde. Het parket van Antwerpen gaat echter nog verder. Ik had enkele keren de gelegenheid een diepgaand gesprek te voeren met de procureurs des Konings van de vijf grote agglomeraties, waarbij ik hen telkens wees op een aantal essentiële taken die tot de hunne behoren in hun hoedanigheid van procureur des Konings. Immers, zij zullen het vervolgingsbeleid gestalte moeten geven en in dat verband kwamen er reeds aandachtspunten aan bod. Welnu, ik kon mij ervan vergewissen dat elk van de vijf procureurs des Konings van de grote steden goed weet dat het bestrijden van de stadscriminaliteit een van hun prioritaire taken is.

Vandaar dat de procureur des Konings van Antwerpen een actieplan ontwikkelde bij zijn aantreden. Hij moest dat plan bedenken en uitwerken en zijn diensten moesten zich uiteraard inwerken. Volgens mij werd een essentiële taak die wordt toevertrouwd aan een procureur des Konings daar naar waarde ingevuld.

Tevens stelde ik vast dat de respectievelijke politiecommissarissen wijk-veiligheidsplannen ontwikkelden voor de onderscheiden zones, waarin zowel preventieve als repressieve aspecten aan bod komen. De handelsstraat waar de zaak Marino sport is gevestigd is op dat vlak een aandachtspunt en men weet hoe men moet reageren op de stadscriminaliteit die daar schijnt te tieren.

Het al dan niet opsluiten van een persoon die een winkeldiefstal heeft gepleegd, is een beslissing die achtereenvolgens behoort tot de bevoegdheid van de procureur des Konings en van de onderzoeksrechter. Als het ambt van de procureur des Konings door de verbaliserende overheid van een dergelijk feit wordt ingelicht, zal de magistraat van dienst een beslissing nemen en de verdachte naargelang de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin dit is gebeurd al dan niet van zijn vrijheid beroven. Een arrestatie door een politiedienst zal moeten worden bekrachtigd door de procureur des Konings of de onderzoeksrechter. Bij vrijheidsberoving zal men binnen de 24 uur van de onderzoeksrechter een aanhoudingsmandaat afgeleverd krijgen dat zijn gewone weg moet volgen in de onderzoeksgerechten, in casu in de correctionele raadkamer. Ik kan alleen verwijzen naar de wet van 1990 betreffende de voorlopige hechtenis. Deze wet bepaalt duidelijk dat het moet gaan om een beoordeling van de feitelijke omstandigheden van de zaak en de aangelegenheden die eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, ik ben geen jurist. Als ik goed ben ingelicht kan voorlopige hechtenis ook worden toegepast als er gevaar bestaat dat de persoon zal proberen zich te onttrekken aan de rechtsgang.

Minister **Marc Verwilghen** : Dat zijn de aangelegenheden die eigen zijn aan de persoonlijkheid. De wet bevat terzake drie criteria. De correctionele raadkamers toetsen deze criteria op het ogenblik van de beslissing inzake de handhaving van een aanhoudingsmandaat. De criteria hebben onder meer betrekking op de kans op recidiveren, de kans dat men zich onttrekt aan de rechtszaak, de kans dat men tot beïnvloeding van bewijsmateriaal zou overgaan.

Ik herhaal opnieuw dat de minister van Justitie zich in de beoordeling van de criteria niet mengt. Dit is de verantwoordelijkheid van de rechterlijke macht. Mocht een minister van Justitie terzake initiatieven nemen, overtreedt hij het principe van de scheiding van de machten. Of u het graag hoort of niet, dit principe moet gerespecteerd worden.

De magistratuur zal oordelen of het snelrecht moet worden toegepast op de door u opgesomde categorieën van personen. U hebt het gehad over illegalen, uitgeprocedeerde asielzoekers, mensensmokkelaars in de veronderstelling dat deze personen criminele feiten zouden plegen. De wet op de onmiddellijke verschijning bevat een aantal voorwaarden. Als aan deze wettelijke voorwaarden is voldaan - hierover zal de procureur des Konings of de onderzoeksrechter oordelen - zal men deze wet toepassen. Het snelrecht kan niet worden aangewend om een oplossing te bieden voor een probleem dat zich inzake een andere wetgeving stelt of zich in een andere maatschappelijke context bevindt.

U hebt gezegd een interpellatie tot de minister van Binnenlandse Zaken te hebben gericht. U mag niet vergeten dat minister Duquesne bevoegd is voor de problematiek van de illegalen en de uitgeprocedeerde asielzoekers.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Als er criminele feiten worden gepleegd, bent u bevoegd.

Minister **Marc Verwilghen** : Als er criminele feiten werden gepleegd, moet de wettelijke weg worden gevolgd. De minister van Justitie heeft nooit de instructie gegeven voor bepaalde categorieën van misdadigers - ongeacht of het om illegalen, uitgeprocedeerde asielzoekers of mensensmokkelaars gaat - geen proces-verbaal op te stellen omdat dit zou kunnen interfereren met andere lopende procedures. Neen, dergelijke zaken moeten hun normale rechtsgang krijgen en worden afzonderlijk afgehandeld.

Ik wens dieper in te gaan op de bemerking de heer Coveliers dat men in de grootsteden aanvoelt dat reactie nodig is en dat men planmatig moet kunnen optreden. Het gecoördineerd optreden van de politiediensten op 25 mei 2000 in Antwerpen heeft heel duidelijk aangetoond dat de bevoegde overheden de armen niet hebben laten zakken en die moeilijke buurten niet hebben opgegeven. Integendeel, men heeft mij bevestigd dat, indien nodig, dergelijke acties zullen herhaald worden omdat het enerzijds, ontradend werkt ten aanzien van de criminelen en anderzijds, ondersteunend werkt ten aanzien van de bevolking die merkt dat er daadwerkelijk iets wordt ondernomen.

Integendeel, er werd mij ook bevestigd dat, telkens wanneer het nodig is, dergelijke acties zullen worden herhaald, omdat het ontradend werkt ten aanzien van de criminelen, en omdat het bovendien de bevolking laat zien dat er werkelijk iets wordt ondernomen.

Als gevolg van de gesprekken die ik met de verschillende procureurs des Konings van de grootsteden heb gevoerd, zullen zij op 5 juni hun plannen met hun prioriteiten voor hun grootstad toelichten. Soms hebben die betrekking op de strijd tegen de georganiseerde misdaad, soms op deze tegen de stadscriminaliteit. De aanpak is essentieel verschillend. Zoals collega Coveliers heeft onderstreept, moet men veel meer onderzoeken en dus meer bijkomende onderzoeksopdrachten opsturen voor de dossiers in verband met de georganiseerde misdaad, die men niet in één kwartier uitpluist, terwijl dat voor de stadscriminaliteit wel mogelijk is, zeker wanneer het gaat om betraptingen op heterdaad. Wie pleit voor leefbare buurten, zal alleszins in die plannen zijn gading vinden. Het responsabiliseren van de procureurs des Konings - daar komt de oefening die is gemaakt, uiteindelijk op neer - zal, mijns inziens, vruchten afwerpen.

Er zijn vervolgens vragen gesteld over de twee specifieke acties. De actie van 18 mei 2000 heeft geresulteerd in het oppakken van 20 illegalen, waarvan er 10 onmiddellijk werden gerepatriëerd, namelijk 4 Polen, 5 Albanezen en 1 Bulgaar, wegens inbreuken op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied.

Aangezien ze enkel verdacht worden van het illegaal verblijf in ons land, werd om opportunititsredenen in de huidige stand van het onderzoek en in overleg met de dienst Vreemdelingenzaken het systeem van de onmiddellijke repatriëring toegepast, een bevoegdheid van de dienst Vreemdelingenzaken.

Bij de razzia van 25 mei 2000 zijn er in totaal 107 personen opgepakt met de volgende nationaliteiten : 5 Georgiërs, 2 Sierraleoners, 1 Israëliër, 1 Macedoniër, 5 Joegoslaven, 5 Polen, 7 Marokkanen, 4 Albanezen, 4 Moldaviërs, 2 Senegalezen, 2 Algerijnen, 2 Kroatiërs, 1 Oekraïner, 4 Bosniërs, 1 Turk, 1 Soedanees, 1 Gabo-

Marc Verwilghen

nees, 1 Duitser, 4 Serviërs, Portugezen, Bulgaren, Roemenen, 7 Equatorianen, 1 Hongaar, 4 Pakistani, 5 Belgen, 1 Italiaan, 1 Nederlander, 1 Tunesiër, 1 Chinees, 1 Kosovaar en 1 Aziaat waarvan de herkomst niet kan worden bepaald.

Ten slotte is er gevraagd naar cijfers van de penitentiaire administratie. Deze noteert bepaalde gegevens niet, omdat er geen band is tussen het statuut en de hechtenistitel waarvoor de vreemdeling opgesloten kan zijn. Er wordt slechts 1 categorie van gegevens bijgehouden, met name die van de vreemdelingen die ter beschikking werden gesteld van de dienst Vreemdelingenzaken. Deze groep is slechts zeer marginaal in onze strafinrichtingen aanwezig. Op 18 mei jongstleden bijvoorbeeld ging het om 36 personen opgesloten onder die hechtenistitel.

Mijnheer de voorzitter, ik heb gepoogd een antwoord te geven aan de interpellanten, al moet ik er volledigheidshalve aan toevoegen dat, zodra ik de bijkomende informatie van de parketten heb ontvangen, ik ze ter beschikking zal stellen.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik hoop inderdaad dat u, zoals u hebt beloofd, de commissieleden de bijkomende informatie zult bezorgen.

Mijnheer de minister, ik waardeer uw bezorgdheid voor bepaalde toestanden in Antwerpen en uw actie om die te verhelpen, onder meer met het systematisch overleg dat u belegt met de procureur des Konings. Zoals u hebt aangekondigd gebeurt dat ook voor andere grote steden. Ik hoop dat dit overleg en de acties die daaruit zullen volgen, op een systematische basis zullen worden volgehouden en dat het geen eendagsvlieg zal blijken te zijn.

Mijnheer de minister, ik wil nog even inpikken op het thema van de voorlopige hechtenis. Volgens u hebt u er zelf niets in te zeggen omdat de voorlopige hechtenis valt onder de bevoegdheid van de procureur des Konings. Het moet toch mogelijk zijn bepaalde richtlijnen uit te vaardigen waardoor illegalen, uitgeprocedeerden of in het algemeen personen die onwettig op ons grondgebied verblijven en die van criminele feiten worden verdacht, kunnen worden opgepakt of in gesloten centra worden opgesloten ? Hierover dienen afspraken te worden gemaakt met de minister van Binnenlandse Zaken. U zult het toch met mij eens zijn dat van illegalen per definitie het vermoeden bestaat dat zij zich aan de rechtsgang zullen willen onttrekken, want zij zijn al illegaal op ons grondgebied. Dat is toch evident.

Mijnheer de minister, ik betreurt dat u de boot afhoudt inzake het algemeen snelrecht en het alleen voor het hooliganisme lijkt te willen voorbehouden. De pas goed-

gekeurde wet is voor ons niet verstrekkend genoeg. Ook u hebt veel water bij de wijn moeten doen. U hebt er zelfs de Franstalige rechters in Brussel bovenop moeten aanvaarden. Ik raad u aan eens grondig te onderzoeken of het snelrecht ook niet kan worden toegepast op mensen die zich schuldig maken aan vormen van mensensmokkel.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat u flagrant in tegenspraak bent met de handelwijze van minister Duquesne. Hij deelde mij mee dat bij de eerste razzia op 18 mei 20 illegalen waren betrokken, waarvan er 10 werden uitgezonden op grond van het feit dat ze een inbreuk hadden gepleegd op de wet van 1980, met name het onwettig op ons grondgebied vertoeven. In de kranten wordt dit evenwel tegengesproken. Men wist om wie het ging. Men kende ze. Het waren gekende souteneurs in het Schipperskwartier. Deze illegalen werden gericht opgepakt omdat ze aan pooierij deden. Commissaris Lamine heeft in de kranten verklaard dat het de reden was waarom zij uit het land werden gezet. Deze personen werden dus niet verder vervolgd voor criminele feiten, waarvoor autochtonen die hier wettelijk verblijven wel zouden worden vervolgd. Ik betreurt dat deze illegalen, voor dergelijke zwaarwichtige feiten, de dans zijn ontsprongen en niet aan de Belgische rechtspleging werden onderworpen.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de minister, u hebt ons de omzendbrief die naar de parketten is gestuurd doen geworden, waarvoor mijn dank. Ik vermoed dat de heer Tastenhoye deze omzendbrief van zijn collega's uit de commissie voor de Justitie ook wel zal krijgen. Hij zal dan kunnen nagaan waarvoor het snelrecht nu precies bedoeld is, want het is er uitdrukkelijk in opgenomen. Het heeft te maken met de strafmaat en de manier waarop de feiten zich voordoen.

Ten tweede, ik ben ook zeer verheugd over het feit dat de minister het systeem van de gerichte onderzoeken toegepast waarbij een aantal diensten samenwerken om bepaalde fenomenen te bestrijden. Ik waardeer dat de minister niet ingaat op een aantal losstaande feiten want dan komen we nooit tot een gerichte beheersing van dat verschijnsel.

Ten derde, mijnheer de voorzitter, ik zou nogmaals willen vragen of het niet mogelijk is dat wij op een vrije dag samenkomen om een aantal begrippen af te spreken. Ik heb u de wenkbrauwen zien fronsen. Ik voelde mij ook een beetje onwennig toen ik het betoog van de heer Tastenhoye over de voorlopige hechtenis hoorde. Het is uiteraard niet de procureur des Konings maar de onderzoeksrechter, de Raadkamer en de Kamer van inbeschuldigingstelling die daarover in alle onafhankelijkheid kunnen beslissen. Af en toe is er wel eens een beslissing die wij betreuren maar in een rechtstaat moeten wij ons daar bij neerleggen.

Hugo Coveliers

Op dat moment kunnen we misschien ook eens nagaan wat interessant is aan zo'n politieoperatie. Moeten mensen die tijdens een dergelijke actie worden opgepakt, worden vastgehouden voor souteneurschap met de zekerheid dat ze drie dagen later worden vrijgelaten ?

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Maar u moet ze niet vrijlaten !

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer Tastenhoye, dat is nu precies discriminatie. Discriminatie is immers de wet verschillend toepassen overeenkomstig de nationaliteit. Illegalen kunnen inderdaad het land worden uitgezonden en ze worden dan ook gerepatriëerd. Het probleem wordt door deze "normstellende" daad - tenminste voorlopig - opgelost. Men kan de betrokkenen ook gewoon vasthouden maar dan zou een rechter tot het besluit komen dat hij mensen van een andere nationaliteit voor dergelijke feiten nooit in voorlopige hechtenis zou plaatsen.

Kortom, ik ben verheugd over deze acties en ook over het antwoord van de minister.

De **voorzitter** : Ik hoed mij in deze commissie altijd voor degenen die zeggen dat ze geen jurist zijn. In elke fractie zijn er echter voldoende juristen of is er op zijn minst juridische ondersteuning om bepaalde principes duidelijk te maken. Het is uiteraard ieders verantwoordelijkheid en recht om het woord te voeren.

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Alexandra Colen en de heren Guido Tastenhoye en Bart Laeremans en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van de heren Guido Tastenhoye en Hugo Coveliers

en het antwoord van de minister van Justitie, vraagt de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken een gecoördineerde strategie en aanpak uit te werken met het oog op het opnieuw doen weerkomen van rust en orde in sommige door criminaliteit beheerste Antwerpse wijken, waarbij prioriteit gaat naar het uitzetten van illegalen, nadat ze eventueel door het gerecht werden vervolgd en veroordeeld."

Une motion de recommandation a été déposée par Mme Alexandra Colen et MM. Guido Tastenhoye et Bart Laeremans et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de MM. Guido Tastenhoye et Hugo Coveliers

et la réponse du ministre de la Justice, demande aux ministres de la Justice et de l'Intérieur de définir une stratégie commune permettant de rétablir le calme et l'ordre dans certains quartiers anversois dominés par la criminalité, en accordant dans ce cadre la priorité à l'expulsion des illégaux, éventuellement après que ceux-ci auront été poursuivis en justice et condamnés."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Simonne Leen en de heren Charles Michel en Guy Hove.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Simonne Leen et MM. Charles Michel et Guy Hove.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de bestrijding van de hormonemaffia" (nr. 1931)

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la lutte contre la mafia des hormones" (n° 1931)

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik neem aan dat de bestrijding van de hormonemaffia die, voor zover ik weet, nog niet geïnfiltreerd is door vreemdelingen maar nog steeds gevoerd wordt - volgens onze signalen - door mensen van deze bodem, nog altijd een prioriteit voor u vormt.

In een verklaring van de bijstandsmagistraten die deel uitmaken van de hormonencel, die deze taak heeft overgenomen van haar voorganger, wordt gezegd dat men die maffia verder wil bestrijden, maar dat men dan in elk geval over meer middelen en personen moet kunnen beschikken. Die personen en die middelen werden reeds beloofd in 1995, na de moord op Karel Van Noppen. Deze moord is trouwens vandaag nog steeds niet opgelost.

Mijnheer de minister, ik kom tot mijn concrete vragen.

Ten eerste, waarom werden de beloften van 1995 nog niet nagekomen ? Dat is natuurlijk niet enkel uw verantwoordelijkheid, maar ook deze van de voorgaande ministers van Justitie.

Ten tweede, indien die beloften nog niet zijn waargemaakt, welke zijn de plannen daaromtrent ? Welke bijkomende middelen en welk bijkomend personeel zal ter beschikking van de hormonencel worden gesteld, zodat die bestrijding van de hormonemaffia kan worden voortgezet ?

Karel Van Hoorebeke

Ten derde, verwijst die bijstandsmagistraat ook naar het jaarverslag in verband met de bestrijding van de hormonenmafia ? Hebt u dat verslag al in uw bezit ? Kan de commissie een kopie krijgen van dat rapport, wanneer u er kennis van genomen hebt, zodat we er inzage in kunnen verwerven en er eventueel een discussie kunnen voeren over ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Van Hoorebeke, er zijn meerdere redenen om aan te nemen dat de strijd tegen de hormonenmafia wel degelijk een prioriteit blijft voor deze regering.

Ik zou kunnen verwijzen naar het veiligheidsplan, maar evenzeer naar het feit dat op een bepaald ogenblik de heer Timperman mijn adjunct-kabinetschef werd. Hij is immers heel goed vertrouwd met de vormen van georganiseerde criminaliteit en meer bepaald met deze van de hormonenmafia.

Er zijn een aantal beloften, verbintenissen en engagementen geweest sedert 1995. Bij de aanvang werden die wat stroef ingevuld, maar zij hebben in elk geval toch hun invulling hebben gekregen. Dit alles voor zover het gaat over de bevoegdheid Justitie, want de hormonenmafia bestrijden begint in de fase vooraleer men in de justitiële sector terechtkomt.

Een aantal praktijken en controles kunnen bijdragen tot het ontmantelen van deze mafia. Ik herinner eraan dat er achtereenvolgens een coördinerend magistraat en een bijstandsmagistraat werden aangeduid en zelfs onlangs nog, op 27 april 2000, heeft het college van de procureurs-generaal een nieuwe bijstandsmagistraat aangeduid in de persoon van de heer Sabbe en dit in opvolging van de heer Timperman.

In de herfst van 2000 wordt door het departement van Justitie, in het kader van de vorming voor magistraten, met betrekking tot de hormonenproblematiek - dat is dan al voor de tweede maal -, een vormingscyclus voor deze gespecialiseerde magistraten georganiseerd. Die cyclus is gespreid over drie dagen. Daarin krijgen ze het concept van de aanpak van deze aangelegenheden. Dat is een eerste zaak.

Ten tweede, het behoort weliswaar niet tot mijn bevoegdheid, maar wij hebben op een bepaald ogenblik kunnen vaststellen dat er een probleem is door het niet fulltime afdelen van liaisonofficiërs bij de hormonencel en ook door het niet uitkeren van bepaalde kredieten ten behoeve van de rijkswacht en de onderbezetting van de farmaceutische inspectie.

Om daaraan het hoofd te kunnen bieden werd op 22 mei 2000 in het Instituut voor Veterinaire Keuring een vergadering georganiseerd waar het jaarrapport 1999, waarnaar u verwees, door vertegenwoordigers van de multidisciplinaire hormonencel werd aangekaart ten aanzien van de drie bevoegde ministers.

Dientengevolge is men zich gaan buigen over de vraag hoe voor dergelijke praktische problemen een afdoende oplossing kan worden gevonden. Op 21 juni zal een vervolvergadering plaatsvinden, waarbij de instrumenten zullen worden aangereikt om deze twee tot drie praktische, maar niet minder reële problemen op te lossen.

De meeste relevante conclusie van het jaarverslag 1999, op juridisch vlak, is de uitdaging dat België tijdens het tweede semester van 2001 het voorzitterschap van de Europese Unie zou moeten aanwenden om het Belgisch model ingang te doen vinden in Europa. Het strekt tot eer van de multidisciplinaire hormonencel dat op dat vlak baanbrekend werk werd verricht. Wij waren de eersten die inzagen dat een dergelijk probleem niet alleen juridisch wordt benaderd en dat de diensten van de farmaceutische inspectie en het Instituut voor Veterinaire Keuring terzake een belangrijk rol spelen. Met andere woorden, de componenten die betrekking hebben op de volksgezondheid kunnen minstens even belangrijk zijn dan degene die kunnen worden aangereikt door het departement van Justitie dat bevoegd is inzake de uitvoering van de gerechtelijke opdrachten of door het departement van Binnenlandse Zaken dat bevoegd is inzake de politiediensten.

Uitgaande van de resultaten van de interdepartementale cel Residuen die het model concipieerde en de aanpak terzake uitstekende, moeten wij de kans grijpen om het model verder ingang te doen vinden, op voorwaarde evenwel dat een afdoende oplossing wordt gevonden voor de twee of drie struikelblokken waarvan sprake.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord waaruit blijkt dat de strijd tegen de hormonenmafia gelukkig wordt voortgezet.

Het was duidelijk dat de heer Timperman, die zich gedurende jaren inwerkte in deze materie, zijn werk zou voortzetten als hij naar uw kabinet overstapte.

Dat is ook noodzakelijk, want in zijn interview zei de nieuwe bijstandsmagistraat dat het milieu zo crimineel is dat het zelfs zonder pardon profiteert van nieuwe wetten.

Volgens mij moeten alle mogelijke middelen, via Justitie en vooral via de multidisciplinaire cel, ter beschikking worden gesteld om de strijd tegen de hormonenmafia die de volksgezondheid rechtstreeks bedreigt, op te voeren.

Hopelijk, mijnheer de minister, zal het Belgisch voorzitterschap kunnen worden aangewend om tijdens de tweede helft van 2001 het Belgisch model te introduceren

Karel Van Hoorebeke

op Europees niveau. De hormonenmafia gaat grensoverschrijdend te werk, zoveel is duidelijk, en het heeft geen zin in ons land maatregelen te treffen die in Frankrijk of in andere omliggende landen kunnen worden omzeild.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Alexandra Colen aan de minister van Justitie over "de toepassing van de wet tot invoering van de wettelijke samenwoning" (nr. 1940)

Question orale de Mme Alexandra Colen au ministre de la Justice sur "l'application de la loi instaurant la cohabitation légale" (n° 1940)

Mevrouw **Alexandra Colen** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de wet van 23 november 1998, die het statuut van de wettelijke samenwoning invoert en omschrijft, is sinds 1 januari van kracht. We zijn nu ongeveer een half jaar verder. Dit is het moment om een eerste evaluatie van de toepassing van die wet te maken.

In welke mate gaat de bevolking in op de door de wetgeving aangeboden, nieuwe mogelijkheden ? Hoeveel overeenkomsten van wettelijke samenwoning zijn er sinds 1 januari 2000 afgesloten ? Hoe is de spreiding over Vlaanderen, Wallonië en Brussel ? Hoeveel overeenkomsten hebben betrekking op partners van verschillend geslacht en hoeveel op partners van hetzelfde geslacht ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Colen, u hebt terecht aangestipt dat de wet van 23 november 1998 op 1 januari 2000 in de praktijk in werking is getreden. U vraagt zich af of we nu - enkele maanden later - een evaluatie kunnen maken om enig zicht op de zaak te verwerven. Die evaluatie heeft zeker en vast reden van bestaan, maar ik vrees dat de tijdsperiode nog te kort is om al bepaalde conclusies te kunnen trekken. U zult dat ook aan de cijfergegevens merken.

De ambtenaar van de Burgerlijke Stand gaat na of beide partijen aan de wettelijke voorwaarden inzake het wettelijk samenwonen voldoen. Hij maakt in voorkomend geval melding van de verklaring tot wettelijke samenwoning in het rijksregister. De wet van 23 november 1998 biedt aan samenwonenden de mogelijkheid om hun wettelijke samenwoning via een overeenkomst te regelen. Die overeenkomst wordt vastgelegd in een authentieke akte die door de notaris wordt verleden. De overeenkomst wordt ook in het bevolkingsregister vermeld. De wetge-

ving inzake de bevolkingsregisters behoort niet tot de bevoegdheid van de minister van Justitie, maar wel tot de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken. Daarom beschik ik niet in detail over alle gegevens die u mij vraagt.

De diensten van het Rijksregister hebben mij meege-deeld dat op 7 april 2000 1 030 verklaringen van wettelijke samenwoning in het hele Rijk zijn opgetekend. Men kon mij geen cijfers per gewest geven. We moeten die cijfers met enige reserve benaderen. Op een periode van nog geen 4 maanden krijgt men cijfers te zien die misschien een vertekend beeld zouden kunnen geven van de uiteindelijke interesse voor het wettelijk samenwonen. Daarom moeten we deze denkoefening nog eens herhalen op een later ogenblik, als men meer zicht op de zaak heeft gekregen. Daarvoor moeten we een wachttijd van ongeveer een jaar in acht nemen. Op dat ogenblik zullen we een duidelijker beeld hebben.

Ik verontschuldig mij dat ik geen opdeling in gewesten kan geven, maar ik kan enkel de globale cijfers van het rijksregister krijgen.

Mevrouw **Alexandra Colen** (Vlaams Blok) : Hebt u een idee van het aantal overeenkomsten dat betrekking heeft op partners van verschillend geslacht ?

Minister **Marc Verwilghen** : Daarvoor moet u zich tot de minister van Binnenlandse Zaken wenden. Hij heeft de rechtstreekse toegang tot deze gegevens.

Mevrouw **Alexandra Colen** (Vlaams Blok) : Goed, mijnheer de minister, ik zal hem de vraag stellen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de bepaling van de rechtsdag door de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel" (nr. 1948)

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la fixation des affaires par le greffe du tribunal de première instance de Bruxelles" (n° 1948)

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal u niet lastigvallen met de problematiek van de rechtsachterstand, waarover u herhaaldelijk met vragen wordt bestookt. De bedoeling van deze vraag is te achterhalen welke houding er moet worden aangenomen ten aanzien van rechtzoekenden die een rechtsdag vragen.

Servais Verherstraeten

Ik kon kennisnemen van het antwoord van de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op een vraag van een partij om een rechtsdag. Het luidde dat er, gelet op de overbelasting en het tekort aan personeel door de niet-invulling van het kader, geen rechtsdag kon worden bepaald, maar dat er zeker op de zaak zou worden teruggekomen. Tien maanden later vraagt de betrokkene opnieuw om een rechtsdag, waarop de griffie antwoordt met een verwijzing naar de vorige brief dat zij zelf zal terugkomen op het eerste verzoek, ik citeer : "We zullen u laten weten wanneer wij binnen een redelijke termijn een vaststelling kunnen aannemen... Er zijn nog een aantal wachtenden voor u".

De regering koestert terecht de ambitie - wij delen die allemaal - om de overheid goed te laten functioneren en bijgevolg ook justitie. Welnu, dat houdt ook een correcte informatie van de rechtzoekenden in. Is het de juiste werkwijze ze dan op hun honger te laten ?

Mijnheer de minister, welke houding meent u dat de griffie moet aannemen, zelfs in geval van rechtsachterstand ? Hoe moeten zij de rechttragenden informeren ? Welke maatregelen overweegt u te nemen om hierin verbetering te brengen ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega's, de gerechtelijke achterstand is een probleem waarvan men niet kan beweren dat men in het verleden niet heeft gepoogd het aan te pakken. Alleen zijn de antwoorden die werden geformuleerd, onafdoende gebleken en dreigt er zich een nieuw dramatisch hoogtepunt van gerechtelijke achterstand af te tekenen, meer specifiek in Brussel.

De cijfers liegen er inderdaad niet om. Op de rechtbank van eerste aanleg te Brussel stonden er op 1 oktober 1999 volgens het verslag van de magistrat-coördinator niet minder dan 118 362 zaken op de algemene rol van de burgerlijke zaken. Op het einde van de eerste trimester 2000 waren er, volgens de hoofdgriffier van Brussel, 3 587 nieuwe zaken bijgekomen, wat het algemeen totaal gebracht heeft op 121 949 zaken. Op dezelfde periode werden 2 610 zaken voor eindvonnis afgehandeld. Er is dus nog een astronomisch hoog saldo van 119 339 zaken.

Wij zijn nagegaan waar de problemen zijn gesitueerd. De dossiers van kort geding, beslag, echtscheidingen en de staat van personen worden geregeld afgerond en er bestaat terzake geen echte achterstand. Wat de andere categorieën van de zaken betreft waarover de rechtbank van eerste aanleg zich moet uitspreken, is de wachtlijst zeer lang. Deze wachtlijst werd aangelegd volgens hun inschrijving op de rol en daaruit zal worden geput voor de fixaties.

Ingevolge de grote achterstand gebeurt het dat sommige zaken twee, drie of zelfs meer jaren op die wachtlijst staan tot wanneer een datum wordt gefixeerd, meestal drie maanden later. Het is dus niet zo dat er onmiddellijk een datum wordt vastgelegd, die dan nog veraf is.

Het probleem blijft in elk geval bestaan. Men is dus niet zeker van de datum.

Niet alle zaken die op de algemene rol staan, komen in aanmerking voor fixatie. Laten we daarin duidelijk zijn. Er is een heel pakket zaken waarin wellicht nooit zal worden gepleit. U kent dat fenomeen. Dat noopt ook een beetje om de zaken werkelijk in te kleden tot een definitie van wat gerechtelijke achterstand is. Deze discussie is al een aantal keren gevoerd en men geraakt daar niet altijd volledig uit.

Op dit ogenblik staan er 885 zaken op de Nederlandse wachtlijst, waarvan de oudste aanvraag tot vaststelling dateert van 21 oktober 1998. De afhandeling zal ongeveer 227 zittingen van telkens drie uur in beslag nemen. Deze prognoses zijn in Brussel gemaakt. De Franstalige wachtlijst telt 2034 zaken, waarvan de oudste aanvraag tot vaststelling dateert van 22 mei 1998. Volgens dezelfde regels moeten hiervoor 641 zittingen worden uitgetrokken. Dit toont onmiddellijk aan met welke achterstand men kampt.

De oorzaken van de achterstand zijn veelvuldig en zijn niet aan één bepaald element toe te schrijven. In Brussel wordt vaak ingeroepen dat er een gebrek is aan magistraten. We moeten echter ook durven te zeggen dat een aantal magistraten onvoldoende prestaties levert. Er moet dus op een dubbel terrein worden bijgestuurd.

Ten eerste, stellen we vast dat de wettelijke kaders bij gebrek aan kandidaten niet altijd opgevuld geraken. U weet dat er niet alleen het magistratenexamen is, maar in Brussel is er ook de tweetaligheidsvereiste. Dit brengt met zich dat dit fenomeen zich in Brussel veel scherper laat aanvoelen dan buiten Brussel.

Ten tweede, kan men ook zoeken naar een oplossing. Wij denken dat we die hebben gevonden via de toegevoegde rechter. We kunnen die ook stimuleren via de referendarissen. Het vinden van referendarissen is echter ook een kunst.

Er is nog een tweede element dat absoluut noodzakelijk is. Op een of andere manier, veeleer dan magistraten aanwijzen die in gebreke zijn, moet er een middel komen om de werklust te meten. Men is er volop mee bezig om op basis van een aantal gegevens de werklust te kunnen meten. Ik denk onder meer aan de uitgebreidheid van de zaak, het aantal partijen dat erbij betrokken is en de moeilijkheidsgraad van de zaak, want als advocaat weet u dat er zowel eenvoudige als moeilijke zaken kunnen bestaan. Als dat gegeven voorhanden is, en we zijn al vrij

Marc Verwilghen

ver gevorderd in de methode van de werklasmetering, dan zal men kunnen zien waar de hiaten zijn gesitueerd. Op basis daarvan kan er worden bijgewerkt. Men kan dit doen door daaraan specifiek aandacht te besteden en bijstand te verlenen. Als het nodig is, kan men ook degenen op de vingers tikken die het werk niet goed doen. Als dat een blijvend probleem wordt, moet men ook structureel durven in te grijpen.

Tenslotte is er nog een laatste denkspoor dat we voor ogen houden. Een oordeelkundige toepassing van de informatica moet hoe dan ook nieuwe perspectieven bieden. Het komt er alleen op aan om de informatica-programma's die ter beschikking gesteld worden van de magistratuur, veel gericht naar de thema's te laten evolueren zodat er ook daar een technische ondersteuning is die ervoor zorgt dat het werk sneller wordt afgehandeld.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Ik pleit ervoor dat waar bepaalde kamers met zeer specifieke problemen te kampen hebben die niet objectief toe te meten zijn, sneller zou worden opgetreden. Het motiveert uiteraard niet de meerderheid van krachten die wel hun best doen.

Ik stel mij toch de vraag omtrent de praktische houding van het vastleggen van een datum. Blijkbaar heeft men in Brussel op het niveau van eerste aanleg gezegd dat men geen datum krijgt zolang deze niet op korte termijn kan worden vastgelegd. Uiteindelijk verandert er niets aan de timing van de vaststelling. Men hanteert het goede principe : wie eerst maait, eerst maalt. Dat is niet meer dan eerlijk.

Men zal vrijwel onmiddellijk kunnen bepalen tegen wanneer een timing kan worden vastgelegd zodat de rechts-onderhorige ten minste de geruststelling van een datum heeft. De zaak zal niet vroeger voorkomen door het vaststellen van de datum uit te stellen. Bovendien wijs ik erop dat indien de timing over twee, drie of vier jaar is vastgelegd, nog steeds de mogelijkheid bestaat de datum te vervroegen dank zij de toegevoegde kamers, zoals op vele hoven op dit ogenblik het geval is. De partijen worden dan van het vervroegde tijdschema ingelicht. Deze manier van werken lijkt mij beter dan de huidige, die in de rechtbank van eerste aanleg van Brussel wordt toegepast.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "het arbitrage-project in Brussel en Luik" (nr. 1949)

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "le projet d'arbitrage à Bruxelles et à Liège" (n° 1949)

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag heeft impliciet te maken met de problematiek inzake de rechtsachterstand bij de politierechtbanken, die u uiteraard goed bekend is. Er werd met de Belgische Vereniging van Verzekeringsondernemingen en de respectievelijke balies van Brussel en Luik een akkoord gesloten en een VZW Arbitrage opgericht om autoschade-regelingen niet via de traditionele weg van politierechtbanken en de rechtbank van eerste aanleg af te handelen maar via de arbitrageweg. Het zou om een proefproject van 18 maanden gaan waarna men tot een evaluatie wil overgaan. Dit duidt op de nood en de behoefte aan een snelle geschillenafhandeling in deze materie.

Mijnheer de minister, ik heb een aantal vragen inzake deze problematiek.

Ten eerste, bent u op de hoogte van dit project ? Is het project met de medewerking van u en uw kabinet uitgewerkt ? Werd voorafgaandelijk overleg dienaangaande gepleegd ?

Ten tweede, geeft u logistieke of financiële steun aan dit project ? Er bestaan arbitrageconventies in andere sectoren waar bepaalde ministers financieel bijspringen. Is dit hier ook het geval ?

Ten derde, wat is uw houding inzake dit initiatief ? Zult u de uitbreiding van dit project, in het geval van een positieve evaluatie, ondersteunen ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn antwoord zal kort zijn.

Ten eerste, het project van de VZW Arbitrage is mij bekend, ook al is het uit de samenloop van de door u vernoemde actoren gegroeid en zijn wij daarbij niet rechtstreeks betrokken geweest. Het is de bedoeling van de VZW Arbitrage om de bevoegdheid te beperken tot verkeersongevallen waarbij alleen materiële schade is veroorzaakt. In een arbitrageprocedure is het slechts mogelijk om de bevoegdheid toe te passen wanneer er instemming van alle betrokken partijen is. Men is dus afhankelijk van de wilsuiting van de partijen en de wens om de zaak in arbitrage op te lossen.

Ten tweede, dit initiatief verdient verder onderzoek en maakt dit ook noodzakelijk. Ik heb altijd gezegd dat de alternatieve wijzen van geschillenbeslechting zoals onder meer de bemiddelingsprocedure of de arbitrage moeten worden aangemoedigd omdat ze bijdragen tot een vermindering van de werklust binnen de gerechten.

Marc Verwilghen

Ten derde, de initiatieven moeten worden ondersteund waarbij de belangen van de rechtszoekenden moeten worden gerespecteerd en een aantal rechten gegarandeerd om het risico van afglijding tegen te gaan. Ten einde het behoud van de algemene principes van de goede rechtsbedeling te verzekeren dient te mogelijkheid te worden onderzocht om minimale beschermingsregels uit te vaardigen die in elk geval moeten worden gerespecteerd. De organen die terzake bestaan of worden opgericht moeten aan een aantal criteria beantwoorden, onder andere aan het principe van de onafhankelijkheid, de garantie van onpartijdigheid, het principe van de vertegenwoordiging - dit houdt in dat de partijen steeds het recht moeten hebben om zich in elke fase van de procedure te doen vertegenwoordigen -, het principe van het horen en wederverhoren, dus de tegensprekelijkheid van de debatten die ook moet worden gerespecteerd. Met deze principes, beschikbaar binnen het kader van de arbitrage, moeten de nodige inspanningen worden geleverd om op de ingeslagen weg verder te gaan.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Justitie over "de inning van de billijke vergoeding" (nr. 1962)

Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de la Justice sur "la rémunération équitable" (n° 1962)

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de billijke vergoeding is een intellectueel eigendomsrecht en houdt in dat derden die publiek gebruikmaken van muziek volgens de wet van 30 juni 1994 verplicht zijn hiervoor een vergoeding te betalen. De inning van die vergoeding zorgt echter voor de nodige problemen.

In eerste instantie valt er heel wat aan te merken op de werking van de vennootschap die instaat voor de inning van de billijke vergoeding. Heel wat ondernemingen hebben nog steeds geen aangifteformulier ontvangen. Wel hebben zij reeds een aanmaning tot betaling gekregen. Daar het echter een wet betreft, dienen de bedrijven de billijke vergoeding te betalen en moeten zij zich dus zelf wenden tot de dienst die hen deze aangifteformulieren moet bezorgen. Een tweede probleem is dat de ondernemingen die wel een aangifteformulier in de bus krijgen maar twee weken de tijd hebben om het in te vullen, hoewel er binnen de distributiesector een bindend akkoord bestaat dat in een termijn van dertig dagen voorziet. Tot slot krijgen andere bedrijven die een aangifteformulier ontvingen maar dat niet of niet binnen de gestelde termijn terugstuurden het maximum bedrag

van 18 000 frank per jaar opgelegd. Zij worden dan immers verondersteld een netto-oppervlak te hebben van meer dan 10 000 m². Hier bestaat er duidelijk verwarring over wie er al dan niet muziek speelt in zijn zaak.

Mijnheer de minister, welke initiatieven zult u nemen om aan deze drie tekortkomingen van de inningsinstanties iets te doen ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega's, zonder een verwijt te willen richten tot mevrouw Pieters moet ik opmerken dat het aantal vragen dat ik reeds heb moeten beantwoorden met betrekking tot de billijke vergoeding onbillijke proporties begint aan te nemen.

Mevrouw Pieters, los daarvan zal ik u in elk geval antwoorden. Ik meen dat ik in de commissie voor de Justitie al een tiental keren heb geantwoord op vragen over deze problematiek. Voor een aantal mensen zal ik dus in herhaling moeten vallen. Het gaat om een procédé dat eigen is aan de wet die in 1994 tot stand is gekomen. Op een bepaald ogenblik heeft men ervoor gekozen om de inning van de billijke vergoeding te laten verlopen via drie vennootschappen die door het ministerie van Justitie gemachtigd zijn. Deze vennootschappen zijn dan op hun beurt bij twee mandatarissen terechtgekomen, namelijk Honbel voor de horecasector en DB-Outsourcing voor de overige sectoren zoals de kappers, de verkooppunten en de dienstensector. Deze vennootschappen hebben een mailing opgesteld. Hiervoor hebben zij zich gebaseerd op gegevens die zij via het handelsregister, de BTW en de (?) -code hebben kunnen bekomen. Dat zijn de drie bronnen waaruit men heeft geput.

De beslissing genomen door de paritaire commissie voorziet in een termijn van dertig dagen om het aangifteformulier terug te sturen. Als bepaalde ondernemingen hebben laten weten dat de termijn slechts vijftien dagen bedroeg, dan is dit onterecht. Toen ik heb vastgesteld dat men die termijn heeft ingevoerd, heb ik onmiddellijk gereageerd. Principieel zou dit in de daaropvolgende mailing al rechtgezet moeten zijn.

Er is enige onduidelijkheid ontstaan omdat sommigen er vrij oppervlakkig over zijn gegaan toen ze het aangifteformulier ontvingen. Men had de indruk dat men hier niet bij betrokken was of men aanzag dit zelfs als publiciteit en ging er dus niet dieper op in. Het is nochtans uitdrukkelijk voorzien dat het gaat om een weerlegbaar vermoeden. Met andere woorden, diegene die als uitbater van een zaak meent dat hij geen muziek speelt of dat de zaak niet de maximum oppervlakte heeft kon dit weerleggen. In die sector, waar men wat opkijkt tegen de plichtplegingen en het formalisme, waren er een aantal mensen die hier niet op gereageerd hebben. Dit had als gevolg dat men het vermoeden niet heeft weerlegd en dat men de heffing toegestuurd heeft gekregen.

Marc Verwilghen

In elk geval heb ik er de sector op gewezen dat zij via een folder een aantal absoluut noodzakelijke inlichtingen moesten geven om de problemen weg te werken.

Tenslotte moet ik u ook zeggen dat de controle van het ministerie van Justitie niet gaat over de inhoud van de brieven maar wel een marginale toetsing is. Enkel wanneer de beheersvennootschappen de bepalingen van de wet en hun statuten overtreden kan ik als minister van Justitie optreden. Dit is trouwens ook gebeurd.

We hebben hier volgens mij te maken met een ongelukkige manier van vertolking en vertaling en een procedure die door de wetgever enigszins zwaar werd opgevat. We kunnen enkel hopen dat de ongemakken definitief kunnen worden weggewerkt eens men vertrouwd is met deze techniek en voldoende verduidelijking heeft gegeven.

De **voorzitter** : Mevrouw Pieters, de kapper heeft zich bij u beklaagd ?

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Neen, ik heb het bij de kapper niet over dergelijke dingen. Ik lees dit in de vaktijdschriften.

Als deze vraag reeds meermaals aan bod is gekomen, moet het secretariaat dit maar doen schrappen.

Ik ben verheugd met het antwoord van de minister waarin hij duidelijk stelt dat de termijn van 30 dagen moet worden gerespecteerd. Wat betreft de onduidelijkheid kan ik enkel vaststellen dat die aanwezig is. Wanneer een bedrijf beslist dat er geen muziek wordt gespeeld, wordt geen antwoord gegeven op het weerlegbare vermoeden.

Ik ben echter tevreden met het antwoord van de minister waaruit blijkt dat een oplossing zal worden gevonden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de inwerkingtreding van de wet inzake de hervorming van de gerechtelijke kantons op 1 september 2001" (nr. 1967)

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'entrée en vigueur le 1er septembre 2001 de la loi relative à la réforme des cantons judiciaires" (n° 1967)

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag is uiteraard geïnspireerd op het antwoord van de minister op de vraag die ik vorige week heb gesteld in verband met de wet op de nieuwe indeling van ons land in gerechtelijke kantons.

Ik was enigszins verrast door het antwoord. Ik heb er de wet even op nagekeken. De minister heeft toen geantwoord dat de wet inderdaad vanaf 1 september kan worden toegepast. Er zal een oplossing worden gezocht die erin bestaat het koninklijk besluit van 13 mei in te trekken en een nieuw koninklijk besluit uit te vaardigen. Volgens de minister zal dit ons in staat stellen om ondertussen het nodige te doen zodat magistraten in deze vrederechten kunnen worden benoemd via een geobjectiveerde methode.

Alles overwegend en rekening houdend met de wet stel ik vast dat artikel 26 bepaalt dat er een wettelijke datum van inwerkingtreding is die uiterlijk 18 maanden na de publicatie van de wet in het Belgisch Staatsblad moet ingaan. Dit wil zeggen dat we op die manier op 22 december 2000 uitkomen. Ik begrijp niet waarom de minister denkt dat zijn voornemen om een koninklijk besluit uit te vaardigen een oplossing kan bieden voor het probleem. Kan men via een koninklijk besluit deze wettelijke bepaling zomaar negeren ?

Ik heb ook een tweede vraag. Ik probeer te begrijpen waarom de wet niet in werking kan treden. De minister zegt dat de oorspronkelijke timing gebaseerd is op het feit dat de Hoge Raad op een bepaald moment operationeel moet worden. Als men redeneert dat de vacante plaatsen van vrederechter slechts vanaf 1 september vacant kunnen worden verklaard dan lost het verschuiven met een jaar van de datum uiteraard niets op. Ofwel wil men de betrekkingen vroeger vacant verklaren maar wil men de benoemingen aan de Hoge Raad toevertrouwen. Het opstarten van de Hoge Raad op 1 april of 1 augustus is dan van minder belang. Het probleem blijft immers bestaan dat men vóór 1 september benoemingen kon doorvoeren maar de minister wou dit niet zelf doen. Ik ben evenwel van mening dat, voor de eerste invulling van de vacatures, de gedepoliteerde formule die vroeger bestond niet het probleem vormde waarvoor we de Hoge Raad hebben opgericht.

Mij leek het er voornamelijk om te gaan dat ook daar de bevorderingen en mutatiebewegingen in zouden worden gevat. Ik versta dus niet waarom u op een bepaald moment die functies niet open hebt verklaard en tot benoeming bent overgegaan voor 2 augustus. Ik neem aan dat als men benoemd is voor 2 augustus om in september te beginnen, dat ook niets te vroeg is. Ik zie nog altijd de objectieve reden niet, als men ten minste de wil had om de wet toe te passen, waarom dit onmogelijk zou zijn. Als de redenering juist is, betekent dit dan dat vanaf 2 augustus of de uiterste datum waarop de Hoge Raad operationeel moet zijn, alle betrekkingen waarvoor nog niemand werd benoemd, opnieuw open moeten worden verklaard ? Zal er vanaf dan een stand still zijn van 255 dagen van alle openstaande betrekkingen en vroeger openverklarde betrekkingen die nog onder de

Jo Vandeurzen

oude procedure zouden zijn gestart, omdat de Hoge Raad overal de benoemingen zou moeten doen ? Als dit zo is en wij geen andere overgangssituatie hebben, dan is dat natuurlijk een enorme tijdbom onder de continuïteit van Justitie. Nogmaals, ik maak mij hier niet sterk in voordat ik het antwoord ken, omdat ik mij nauwelijks kan voorstellen dat dit het geval zou kunnen zijn.

Een derde vraag heeft betrekking op de politie-hervorming. U weet dat wij IPZ's vormen en daarbij rekening houden met de gerechtelijke arrondissementen. U weet dat de wet op de vrederechten daaraan ook bepaalde veranderingen heeft aangebracht. Die nieuwe politiestructuur treedt in werking op 1 januari 2001, dat is althans uw intentie. Als wij nu de wet op de indeling van het land in gerechtelijke kantons met een jaar uitstellen, zullen er dan geen problemen ontstaan van territoriale bevoegdheden die eigenlijk waren opgelost door de wet op de gerechtelijke kantons ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Vandeurzen, ik ben blij dat u deze vraag stelt, want dit stelt mij in staat enige verduidelijking te geven bij het antwoord van vorige keer.

De wet van 25 maart 1999 heeft uitdrukkelijk bepaald dat achttien maanden na haar publicatie de inwerkingtreding noodzakelijk was, tenzij een koninklijk besluit een vroegere datum zou vaststellen. Dit betekent dat wij principieel 22 december 2000 konden vastleggen. U weet dat er dan op 13 mei 1999 een koninklijk besluit is gekomen van mijn voorganger waarin de inwerkingtreding op 1 september 2000 is vastgelegd. Uit de contacten die ik had met de administratie heb ik kunnen leren dat men die datum eigenlijk had uitgekozen in de wetenschap dat men principieel op 1 januari 2000 vertrok met de Hoge Raad voor de Justitie. Dat was eigenlijk het uitgangspunt. Men is er altijd vanuit gegaan, ook mijn voorganger op het ogenblik dat het koninklijk besluit werd uitgevaardigd, dat deze benoemingen zouden vallen onder dat nieuwe systeem met de Hoge Raad voor de Justitie. Ik begrijp dat u zegt dat tot op heden en voor de eerste benoemingen er altijd een regel is geweest van depolitisering waarover een ruime consensus heerste. Dat heeft echter niet belet dat er problemen zijn blijven bestaan. Ik verwijs trouwens ook naar een aantal procedures die in het verleden werden gevoerd inzake degenen die via de nieuwe, meer gedepolitiseerde formule werden benoemd. Dit heeft niet belet dat er toch een aantal uitspraken van en schorsingen door de Raad van State zijn geweest.

Het koninklijk besluit van 13 mei zal in elk geval moeten worden ingetrokken. Er kan dan een nieuwe datum worden bepaald. De vraag is dan hoe dat zal gebeuren. U hebt wel gelijk wanneer u zegt dat in dat geval de wet principieel moet worden aangepast. Van die aanpassing zou ook moeten kunnen worden gebruikgemaakt voor

wat u betitelt als de tijdbom onder de benoemingen. De tijdbom onder de benoemingen is nu eenmaal - dat is misschien een nalatigheid van de wetgever geweest - dat op het ogenblik dat men heeft beslist de procedure van de Hoge Raad voor de Justitie in werking te stellen, er natuurlijk geen overgangsmaatregelen zijn voor de periode tijdens dewelke de operationaliteit van de Hoge Raad voor de Justitie leidt tot het afleveren van de eerste benoemingen, of 255 dagen nadien.

Dit is een groot probleem en we hebben het leren onderkennen. Gezien de datum van 1 september 2000 werd gekozen, is de wet die van toepassing is - daar is men het niet enkel binnen mijn administratie roerend over eens, het is ook de enige vatbare uitleg - de wet van het moment waarop de plaats openvalt. Per definitie is dat 1 september 2000.

U vraagt dan of, indien de datum naar 1 september 2001 zou worden verlaet, hetzelfde probleem niet zal rijzen. We weten dat dit probleem zal rijzen en daarom zal de nieuwe procedure moeten voorafgegaan worden door een publicatie die we zo vlug mogelijk zullen laten plaatsvinden. Wellicht zullen we die publicatie vóór 1 januari 2001 laten plaatsgrijpen zodat de volledige procedure haar normale verloop zal kennen.

Er waren inmiddels al een aantal plaatsen voor hoofdgriffiers vacant verklaard. Die zullen worden ingetrokken en de betrokkenen zullen per brief in kennis gesteld worden van de problematiek terzake.

Tot slot vraagt u of de hervorming van de vrederechten geen invloed heeft op de politiehervorming. Die heeft er geen invloed op, gezien de IPZ's afzonderlijk werden bepaald en daar geen rechtstreekse connotatie toe is. Ik zeg niet dat we dat niet op elkaar hebben afgestemd, omdat dat niet de bedoeling was, maar de IPZ's hebben hun structuur en dat vormt dus geen effectief probleem voor de politiehervorming per 1 januari 2000.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, indien ik slechte bedoelingen zou hebben, zou ik mijn vraag nog enkele weken hebben laten liggen om na te gaan wat er zou gebeuren met de verklaring van de minister bij de vorige bespreking, met name dat het een koninklijk besluit zou worden, wetende dat wij een historisch lang parlementair verlof tegemoetgaan, van 15 juli tot 17 oktober. Ik doe dat dus niet.

Ik probeer ook te zoeken naar manieren om dat probleem op te lossen. Ik betreur natuurlijk dat de wet niet operationeel wordt gemaakt. Begrijp ik het goed dat, want dat is niet enkel voor deze wet van belang, alle vacatures die vanaf 2 augustus open worden verklaard, de eerste 255 dagen niet zullen worden ingevuld ?

Minister **Marc Verwilghen** : Er bestaan spijtig genoeg geen overgangsmaatregelen. Dit is een lacune die we nu ontdekken.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : De voorzitter van de commissie zal met mij getuigen dat wij, in die ene vergadering waar wij nog aan het Octopus-overleg deelnamen, over dat probleem gesproken hebben. We zegden ook toen reeds dat we moesten zoeken naar wat daar kan gebeuren. Dit is onaanvaardbaar. Stel u voor dat we dit laten gebeuren en gedurende een jaar geen continuïteit kunnen voorzien. Dan spreken we nog maar over de continuïteit, terwijl we weten dat de kaders nog in belangrijke mate moeten ingevuld worden. Het wordt dan een wet. Er is een probleem van continuïteit.

In verband met die politiestructuur en de gerechtelijke arrondissementen, zegt u dat er geen invloed zal zijn. Ik zal mijn Limburgse reflex laten spelen. Ik kan u toch geruststellen. Het is geen specifiek Limburgs probleem. Er zijn ongeveer 50 gemeenten waarvan de indeling in vredegerichten en kantons niet overeenstemt met de gemeentegrenzen en waarvan een deel van de gemeente in een ander gerechtelijk arrondissement tot een ander kanton behoort. Dat hebben we met deze wet willen corrigeren. Ik kan een voorbeeld geven. Kaulille behoort tot de gemeente Bocholt, de gemeente Bocholt behoort tot het kanton Bree, dat is het gerechtelijk arrondissement Tongeren, maar Kaulille behoort tot het kanton Neerpelt en dat is het gerechtelijk arrondissement Hasselt.

Zo zijn er 50 situaties van gemeenten die verspreid liggen in de bevoegdheden over twee of drie gerechtelijke arrondissementen. Wie zal daar als procureur bevoegd zijn in de IPZ ?

Ik zie hier een probleem. Ik ga ermee akkoord dat men heeft beslist om de grenzen van de kantons niet gelijk te trekken met de IPZ-zones, maar men heeft wel getracht elke gemeente in een gerechtelijk arrondissement onder te brengen. Dat is in een aantal gevallen met die wet gecorrigeerd. Nu wordt die wet uitgesteld. Het gevolg is dat men op 1 januari start met IPZ-zones waar, strikt genomen, twee procureurs bevoegd zijn.

Minister **Marc Verwilghen** : Zo is de situatie heden.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : Met de lokale politiezones komt er overleg. Er is er een institutioneel kader voor het overleg met het parket. De vraag zal zijn welk parket bevoegd is.

Minister **Marc Verwilghen** : Dat zullen de twee procureurs zijn.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : Er staat niet in de wet op de politiehervorming dat er twee procureurs kunnen worden aangewezen. Dat gaat niet over een gemeente, maar over 50 situaties in België. Ik pleit ervoor dat men die zaak grondig bekijkt. Het is te eenvoudig om die wet gewoon een jaar uit te stellen. Er is een continuïteit van benoemingen. Bovendien vrees ik dat er interferentie is met de wet op de politiezones. Er zal discussie zijn over de bevoegdheden.

De **voorzitter** : Het incident is tijdelijk gesloten. Als ik de minister goed begriep, komt er een wetsontwerp.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : Als dat een uitnodiging is om dit probleem in de bezinning op te nemen, is mijn opdracht als parlementslid geslaagd.

Minister **Marc Verwilghen** : Collega Vandeuren heeft het probleem exact omschreven. Wij moeten trachten een regeling uit te werken. Vermits wij met een wetswijziging te doen hebben zal er terzake een bespreking zijn in de commissie voor de Justitie. Misschien kunnen wij tegelijkertijd zoeken naar een oplossing voor het opvullen van de periode van 255 dagen. Het is moeilijk denkbaar dat in die 255 dagen niets gebeurt.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, misschien kunnen wij bij het Arbitragehof navraag doen naar de problematiek van Sint-Pieters-Leeuw.

Minister **Marc Verwilghen** : Het Arbitragehof heeft laten weten dat het daarover uitspraak zal doen in de maand juni.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Guy Hove aan de minister van Justitie over "de kansspelen in 24-urenwinkels en de aanwezigheid van minderjarigen" (nr. 1970)

Question orale de M. Guy Hove au ministre de la Justice sur "les jeux de hasard et la présence de mineurs dans les magasins de nuit" (n° 1970)

De heer **Guy Hove** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, kansspelen in bepaalde omgevingen zoals in onbewaakte 24-urenwinkels kunnen zorgen voor een verscheidenheid aan sociale problemen. Dat geldt uiteraard niet alleen voor volwassenen maar des te meer voor minderjarigen, een bijzonder kwetsbare groep. Wij kunnen hier onder meer verwijzen naar de problematiek in de stad Sint-Niklaas en voornamelijk in Ninove, waar in het merendeel van de 24-urenwinkels bepaalde modellen van gokautomaten opgesteld staan. Vele van deze winkels bevinden zich in de

Guy Hove

nabijheid van scholen. Elke vorm van bewaking ontbreekt. Bijgevolg is het niet te verwonderen dat verscheidene schoolkinderen hun weg hebben gevonden naar deze geldkasten. Men kan algemeen stellen dat er geen controle plaatsvindt van de personen die zich overgeven aan dergelijke kansspelen. Minderjarigen die dat willen hebben dus vrij spel. Tijdens het schooljaar is het spijtig genoeg realiteit dat jonge, spijbelende kinderen hun week- en spaargeld staan te vergokken. Bovendien is de zomervakantie in aantocht, waarbij het niet ondenkbaar is dat er nog meer jongeren de weg vinden naar dergelijke zaken.

De nieuwe wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, zal een strenger systeem inzake deze problematiek invoeren en alle andere wetgevende teksten over kansspelen vervangen. Deze wet is evenwel nog niet in voege, aangezien er voor de meeste bepalingen nog uitvoeringsbesluiten moeten worden genomen.

De wet voorziet in drie categorieën kansspelinrichtingen in de praktijk, namelijk casino's, lunaparken en cafés. Na een eerste lezing lijkt het erop dat de 24-urenwinkels geen kans meer krijgen om kansspelen te organiseren in hun inrichtingen.

Zolang de wet van 7 mei 1999 niet van kracht is, gelden nog steeds de oudere en minder strenge bepalingen van onder andere de wet van 24 oktober 1902 op het spel en, meer specifiek voor minderjarigen, de wet van 15 juli 1960 tot de zedelijke bescherming van de jeugd, met een verbod voor minderjarigen om zich op te houden in speelhuizen. Bij overtreding wordt in strafbepalingen voorzien ten aanzien van onder andere de houder of de exploitant van deze inrichting.

In feite volstaat de maatregel niet van aanplakking van de vermelding van een verbod van minderjarigen om kansspelen te gebruiken, maar moet daadwerkelijk toezicht en controle plaatsvinden, wat tegenwoordig vaak niet gebeurt, met alle gevolgen van dien.

Mijnheer de minister, zult u initiatieven nemen om parket en politie strenger te doen optreden tegen de zonet beschreven ontoelaatbare toestand, door bijvoorbeeld de wet van 1902 en de wet van 1960 tot zedelijke bescherming van de jeugd beter te laten toepassen en meer controle te laten plaatsvinden op de aanwezigheid van minderjarigen in dergelijke winkels ?

Vervolgens, mijnheer de minister, had ik graag geweten of de nieuwe wet van 7 mei 1999 de aanwezigheid van kansspelen in 24-urenwinkels zal verbieden, zoals een eerste lezing ervan laat veronderstellen ? In bevestigend geval, wanneer zal de wet dan in werking treden ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega's, het lijkt erop dat ik een dubbel antwoord moet verstrekken aan de heer Hove.

Ten eerste, mijn administratie is op de hoogte van de door u aangehaalde ernstige problematiek. In afwachting van het in werking treden van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, blijft de wet van 24 oktober 1902 van kracht.

In deze context en in afwachting van de voorstellen die moeten worden geformuleerd door de commissie voor de Kansspelen, wordt onderzocht welke initiatieven terzake kunnen worden genomen. Deze zullen via een rondzendbrief worden bekendgemaakt. Vandaar dat werd voorzien in een overleg met de politiediensten en de rijkswacht, om duidelijke afspraken te maken.

Ten tweede, de commissie voor de Kansspelen moet uiteraard waken over de naleving van de wettelijke bepalingen, hoewel de situatie die hier wordt aangehaald niet onder de bevoegdheid van deze commissie valt. Het komt terzake eigenlijk neer op de directe interventie door de politionele overheid, met dien verstande dat de commissie zich bezighoudt met het toekennen van de nodige licenties en machtigingen om kansspelen te mogen inrichten.

Zodra de commissie een inbreuk op de wetbepalingen vaststelt, zal zij uiteraard de zaak mededelen aan de procureur des Konings, rekening houdend met de werkzaamheden met betrekking tot de nodige adviezen voor de koninklijke besluiten. Inderdaad, aangezien een reeks koninklijke besluiten moeten worden uitgevoerd, mag een timing van zes tot negen maanden worden vooropgesteld.

Inmiddels werd de commissie samengesteld uit een aantal juristen die de koninklijke besluiten momenteel schrijven. Wellicht zal nog een periode van zes tot negen maanden nodig zijn om het geheel op punt te zetten.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de beslissing tot niet-uitlevering van Fehriye Erdal" (nr. 1974)

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la décision de ne pas livrer Fehriye Erdal" (n° 1974)

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tijdens de Ministerraad van afgelopen vrijdag, legde u de kwestie van mevrouw Erdal voor. U wou niet eigenmachtig een beslissing terzake nemen, maar u wou de volledige regering erbij betrekken, wat wijst op het belang van deze zaak.

Bart Laeremans

Er werd besloten die Turkse dame - althans voorlopig - niet uit te leveren aan de Turkse overheid.

Dat roept echter enkele vragen op.

Ten eerste, valt het op dat de regering een zeer tegenstrijdige beslissing neemt ten opzichte van haar eigen houding met betrekking tot Turkije. Immers, het was precies de Belgische regering die in het verleden een sterke voorstander was om Turkije zo snel mogelijk op te nemen en te integreren in de Europese Unie.

Nu neemt men een beslissing die er zeer sterk tegen ingaat.

Ten tweede, het politieke karakter van de feiten is zeer twijfelachtig. Ik heb het document van de vordering van de procureur-generaal bekomen. We hebben het hier over een wraakmoord na de moord op 4 kameraden van de terroristen, in de gevangenis van Umbranië. Het gaat over de zakenman Sabanci en twee van zijn kompanen. Ik citeer uit het document : "Hoewel de familie Sabanci misschien niet onmiddellijk te maken had met het voorval in Umbranië, was het toch belangrijk dat de bevolking erop gewezen kon worden dat niet alleen onschuldige burgers, maar ook een dergelijk lid van een belangrijke familie slachtoffer kon zijn". Als we dit lezen, is de link met de politiek toch ver gezocht. Kan men een wraakmoord, waarbij men een belangrijk zakenman heeft willen treffen, politiek noemen ?

Als het toch een politieke moord zou zijn, bestaan er uitzonderingen om wel tot uitlevering over te gaan, met name wanneer het terroristische activiteiten betreft. Het anti-terrorismeverdrag doorbreekt het politieke karakter, onder andere wanneer er met bepaalde wapens werd gewerkt. In dit geval gebruikte men een zeer gevaarlijk vuurwapen. Men baseert zich nu op het subtiel onderscheid tussen automatische en semi-automatische vuurwapens om het terroristische karakter van de daad te ontkennen. Men gebruikte "maar" een semi-automatisch wapen; het was "maar" een pistool van 7.65, met geluid-demper. Het lijkt erop dat men kunstgrepen heeft gehanteerd om het anti-terrorismeverdrag niet te moeten toepassen. Het anti-terrorismeverdrag bepaalt ook dat er in gevallen van collectief gevaar - gevaar voor derden, die niets met het oogmerk van de moord te maken hebben - wel mag worden uitgeleverd. Ook op dat vlak gebeuren er blijkbaar kunstgrepen omdat men dit collectief gevaar miskent. Men zou heel doelgericht enkele mensen hebben willen raken. Anderen zouden geen gevaar lopen. Dit staat diametraal in tegenstelling tot het grote wapenarsenaal dat in het appartement in Knokke is gevonden. Dat wijst erop dat die mensen nog plannen hadden om andere terroristische daden te plegen. Bovendien wordt de betrokken organisatie algemeen als een terroristische organisatie beschouwd, die al heel wat moorden op haar geweten heeft. Het collectief gevaar bestaat dus zeker. Het anti-terrorismeverdrag had wel degelijk kunnen worden toegepast.

Dankzij deze houding zal België internationaal gekend zijn als land waar men mensen niet meer uitlevert, zelfs geen ordinaire wraakmoordenaars. Op die manier worden wij een vrijhaven voor zeer gevaarlijke moordenaars. Daarom heb ik heel wat vragen voor u, mijnheer de minister.

Wat zijn de doorslaggevende motieven geweest om niet tot uitlevering over te gaan ? Is de beslissing gebaseerd op de politieke aard van het delict ? Ging het meer over de mensenrechtenproblematiek ? Welke motivatie ligt aan de basis van deze beslissing ?

Waarom werd het Europees anti-terrorismeverdrag niet toegepast ? Ik heb de vraag al in verband met de pistolen gesuggereerd. Men zou doorgaans semi-automatische wapens hebben gevonden, geen automatische. Dat is, me dunkt, een zeer subtiel onderscheid.

Is de houding van de regering niet tegenstrijdig met de vurige wens van dezelfde regering om Turkije zo snel mogelijk lid van de Europese Unie te maken of moet ik hieruit begrijpen dat de houding van de regering ten opzichte van deze toetreding aan het wijzigen is ? Dat zou ons ook wel interesseren. Collega Tastenhoye heeft daarover in het verleden heel wat vragen gesteld.

Is de beslissing definitief of moet ik uit het artikel van zaterdag in De Morgen afleiden dat ze nog niet definitief is ? De regering zou eerst de reactie van het land willen afwachten vooraleer conclusies te trekken. Is het mogelijk dat, indien Turkije een aantal garanties geeft, de uitlevering toch doorgaat ?

Mijnheer de minister, meent u dat betrokkene in ons land zou kunnen worden vervolgd op basis van de drievoudige moord of zegt u - conform onze rechtsregels - dat dit niet kan. Kan zij, in dat laatste geval, ondanks haar mogelijke schuld aan drievoudige moord, heel snel op vrije voeten worden gesteld ?

Mijnheer de minister, vreest u niet dat ons land na deze beslissing nog veel meer Turkse terroristen en criminelen van gemeenrecht zal aantrekken aangezien ze hier toch weinig of geen kans hebben om aan Turkije te worden uitgeleverd ?

Ondervond de regering enige vorm van chantage of druk ? Ik heb vastgesteld dat de sympathisanten van de Turkse terroristische organisatie heel wat manifestaties hebben georganiseerd, tot in onze rechtsgebouwen toe. Is er druk geweest op de regering of op het parket-generaal zodat de beslissingen werden beïnvloed ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Laeremans, mijn antwoord zal voorzichtig zijn. U moet hieruit niet afleiden dat ik niet wil antwoorden. De door de wet voorgeschreven procedure is echter nog niet

Marc Verwilghen

beëindigd. De procedure eindigt met een ministerieel besluit dat ondertekend wordt door de minister van Justitie. Dit besluit wordt opgesteld. Ik heb het nog niet ondertekend. In deze omstandigheden wens ik voorzichtig te zijn.

Ik heb een advies ontvangen van de kamer van inbeschuldigingstelling. Dit advies is geheim. Ik kan alleen zeggen dat men drie zaken duidelijk heeft getoetst. Men heeft de uitleveringsaanvraag getoetst aan de feiten, aan de wet - zowel de internationale wetgeving, de Europese wetten als de Belgische wetten - en aan essentiële rechten die in een procedure moeten worden gerespecteerd. De kamer van inbeschuldigingstelling heeft een negatief advies uitgebracht.

De houding van de regering inzake de doodstraf is, mijns inziens, niet tegenstrijdig. De afschaffing of de niet-toepassing van de doodstraf is een van de toetredingsvoorwaarden tot de Europese Unie.

U hebt de vraag gesteld of de betrokkene in België kan worden vervolgd. Ik heb op deze vraag reeds verscheidene malen geantwoord. Ik herhaal dat de betrokkene in ons land niet kan worden vervolgd omdat de feiten in het buitenland werden gepleegd door vreemdelingen ten aanzien van vreemdelingen. In deze omstandigheden kan men niemand in ons land vervolgen.

De uitleveringsprocedure is een uitzonderlijke procedure. Ik heb me ervan kunnen vergewissen dat een uitleveringsdossier altijd aan een zeer grondig en gedetailleerd onderzoek wordt onderworpen. Ik denk niet dat er lichtzinnige beslissingen worden genomen die België zouden openstellen voor criminelen die hopen bij ons een thuishaven te vinden.

Mijnheer de voorzitter, collega's, de regering en ikzelf zijn niet op de hoogte dat de parketten of de kamer van inbeschuldigingstelling onder druk werden gezet of bedreigd.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik kan de minister moeilijk bedanken voor zijn antwoord omdat ik op een aantal punten op mijn honger blijf.

Minister **Marc Verwilghen** : U verwacht dat ik de inhoud van het ministerieel besluit reeds zou meedelen vooraleer ik het ondertekend heb.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Natuurlijk. Als u het aan de pers kunt meedelen, kan dat hier ook. Vrijdag heb ik via de radio moeten vernemen dat de regering beslist heeft niet uit te leveren. De Morgen van 27 mei 2000 titelt "België levert Fehriye Erdal niet uit aan Turkije". De regering heeft haar beslissing genomen. U verschuilt zich achter formele argumenten. U zegt niet te

kunnen antwoorden omdat u nog niet over de tekst beschikt. Dat is zeer verregaand. De pers krijgt meer informatie dan het parlement. U geeft eens te meer blijk van weinig respect voor deze Kamer.

Mijnheer de minister, het is correct dat onze wetgeving niet toelaat de betrokkene te vervolgen op basis van feiten die gepleegd werden in Turkije. Ik heb u gevraagd of de betrokkene niet kan worden vervolgd op grond van illegaal wapenbezit of omdat ze in het bezit is van valse identiteitsdocumenten om er op die manier voor te zorgen dat ze voor een hele tijd achter de tralies verdwijnt. U hebt op deze vraag niet geantwoord. Ik vrees dat we een snelle vrijlating mogen verwachten. Daarmee geven we Turkije en dit soort Turkse en andere terroristische organisaties een teken dat ons land zeer laks omspringt met dit soort moordenaars en misdadigers. Op die manier worden we meer dan we het nu al zijn, een vrijhaven voor zware criminelen en terroristen.

Bovendien hanteert u het argument dat men best niet uitlevert aan Turkije, omdat het land de doodstraf hanteert. Dat is een zwak argument, dat nauwelijks meespeelt voor de procureur-generaal. Dit is een zeer formeel argument, aangezien de doodstraf ook hier amper vier jaar geleden uit het strafwetboek werd geschrapt en dat er niettemin heel wat uitleveringen aan ons land plaatsvonden. De doodstraf wordt allang niet meer toegepast in Turkije. Het is dus, mijns inziens, geen zwaarwegend argument om niet uit te leveren.

Ik denk dat er veel meer achtersteekt. Volgens mij hebben bepaalde terroristische organisaties zware druk uitgeoefend op ons land. Een aantal politici - nog wel degenen die voorstander zijn van een snelle integratie van Turkije in de Europese Unie - kan daaraan blijkbaar niet weerstaan. Begrijpe wie kan.

Overigens hoop ik alvast dat men het gevaar inziet van een snelle toetreding van Turkije, een land dat daar hogenaamd niet rijp voor is.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Justitie over "de plannen van zijn collega Antoine Duquesne om buitenlandse hooligans die een misdrijf plegen, meteen het land uit te zetten" (nr. 1981)

Question orale de M. Guido Tastenhoye au ministre de la Justice sur "le projet de son collègue Antoine Duquesne d'expulser immédiatement du pays les hooligans ayant commis une infraction" (n° 1981)

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, ik heb geen kennis van deze vraag. Is ze wel aan mij toegestuurd ?

De **voorzitter** : Ik kan alleen maar vaststellen dat ze wordt vermeld op de lijst en dat ze werd ingediend op 29 mei 2000 om 10.05 uur aan de minister van Justitie.

Minister **Marc Verwilghen** : Ik heb de vraag niet gezien en het antwoord dus niet kunnen voorbereiden.

Collega Tastenhoye, ik wil u daarop uiteraard zo snel mogelijk antwoorden.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Ik heb ze gisterenochtend op tijd ingediend, mijnheer de minister.

Minister **Marc Verwilghen** : Ik betwist dat niet, mijnheer Tastenhoye.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Hoe lossen wij dit op, mijnheer de voorzitter ?

De **voorzitter** : We stellen ze uit tot volgende week. Dan is Euro 2000 nog niet gestart.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.10 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 12.10 heures.*
